

[Vivike.]

mand af landbrugsministeren, ligesom Det danske Hedeselskab ifølge lovforslaget skal være repræsenteret.

Socialistisk folkeparti mener, at alt om afvanding i dette lovforslag bør udgå. Nu drejer det sig om at holde på vandet og ikke om at blive af med det.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Regeringen har ved en tidligere lejlighed bebudet, at den ville lægge op til principdebat om landvindingsloven og de mange problemer, som rejses i den forbindelse. I overvejelsen af hele dette spørgsmål har jeg fundet det rigtigt, at en sådan debat kunne finde sted på baggrund af et lovforslag, hvormed jeg har ønsket at markere de retningslinjer, som vi anser for at være rigtige. Derfor går jeg ud fra, at vi med denne første behandling har indfriet vort løfte om at give folketinget anledning til at få en debat om disse ting.

Jeg har været meget glad for at mærke den positive holdning, der fra ordførernes side er kommet til udtryk. Jeg går selvsagt fuldt og helt ind for den nye linje, der her lægges op til, nemlig at man prøver at tage hensyn til de mange berettigede interesser, der fra alle sider må næres i en sag af denne karakter, idet man fastslår det hovedprincip, at det som hovedregel kun skal være jord, der hidtil har været dyrket landbrugsmæssigt, man nu vil ønske at udnytte. Her vil jeg gerne understrege, hvad hr. Chr. Thomsen gjorde gældende, nemlig at det simpelt hen er betingelsen for at drive rationelt landbrug på den overvejende del af vore landbrugsarealer.

Jeg vil altså gerne takke for den tilslutning, lovforslaget har fået. De mange detailspørgsmål, der er rejst, vil jeg være villig til i et udvalg at gå nærmere ind på, men der er desuden stillet enkelte spørgsmål, som jeg føler må besvares her ved denne lejlighed.

Hr. Chr. Thomsen spurgte, hvor mange penge vi var i stand til at anvende til disse formål. Hertil kan jeg svare, at på finanslovforslaget og de budgetoverslag, vi regner med for de kommende 3 år, er udgifterne hertil opført med uændrede beløb. Jeg håber at kunne fastholde disse beløb. Men det er givet, at en sænkning af tilskudspro-

centen måske kan medføre en noget anden holdning fra lodsejernes side, og der må også tages hensyn til hele den økonomiske udvikling. Men det er i hvert fald min opfattelse, at der er behov for disse beløb, og jeg håber og regner med at kunne få dem.

Hr. Amtoft stillede også et konkret spørgsmål vedrørende de overgangsregler, som lovforslaget sigter på. Jeg kan sige, at det drejer sig om 13 sager, som har været behandlet, indstillet og godkendt i tillid til gældende regler og har ligget i så mange år, at vi har fundet det rigtigst at tage dem med. Foretager man en opgørelse over, hvad merudgiften vil blive, kommer man løseligt beregnet til 1,6 mill. kr., idet man for disse 13 sagers vedkommende har givet løfte om en gennemsnitlig tilskudsprocent på 45; det bliver altså differencen mellem de 45 pct. og de fremtidige 25 pct., der for disse 13 sager, som er budgetteret til lidt over 8 mill., giver de 1,6 mill. kr. i merudgift. Til gengæld falder låneandelen tilsvarende, så tallet skal nok korrigeres noget.

Endelig vil jeg gerne bekræfte, at langt den overvejende del, ja, næsten alle de hektarer, der er tale om i disse 13 sager, i dag anvendes landbrugsmæssigt. Der er i et par af sagerne nogle ganske få afvigelser, der drejer sig om mindre arealer; men vi har ment under hensyn til sagernes specielle karakter og den lange tid, de har ligget, at det var rimeligt at tage dem med. Jeg har dog gerne over for tinget villet bekræfte dette helt åbent.

Hr. Vivike spørger, om grundforbedringsbestemmelserne om kalkning også kan overføres til vandløb eller brunkulslejer. Jeg tror nu ikke, det har været hensigten, at man skulle til at kalke vandet, og jeg har vanskeligt ved at se, at man kan bruge grundforbedringslovens bestemmelser til dette formål. Vi kan se nærmere på det i udvalget, og jeg har ikke på forhånd nogen færdig mening om det.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå ind i en omfattende debat med hr. Vivike; min beundring for hans interesse vedrørende vandløbene er i og for sig stor, men dog ikke så stor, at det alene skal være de vandrendes og lystfiskernes interesse for vandløbene, der skal være bestemmende for, om vi skal have andre problemer løst. Når man nu minder om 1970 som det store natur-